

OVERWINNING OVER DE DUISTERNIS

NEIL T. ANDERSON

Overwinning over de duisternis

Weten wie je bent in Christus,
dat is je kracht

OVERWINNING OVER DE DUISTERNIS

Copyright © 1990 Gospel Literature International

Oorspronkelijke titel: Victory over Darkness

Copyright © 1994 Nederlandse uitgave: Gideon

Auteur: Dr. Neil T. Anderson

Vertaling: Dieta Malestein

Omslagontwerp: WoltersvanWijgerden

Jaar van uitgave: oktober 1994

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN 978-90-6067-750-6

NUR 707

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this work may be reproduced in any form by print, photoprint,
microfilm or any other means without written permission
of the publisher.

Inhoud

Dankwoord 9

Inleiding: Geef mij Uw hoop 11

1. Wie ben je? 17

“Je verlangen om te groeien, om echt als christen te leven, is gebaseerd op kennis van jezelf, in het bijzonder het besef wie je bent in Christus: een kind van God.”

2. Voor altijd anders 35

“Vele christenen genieten niet van de rijpheid en vrijheid die ze in Christus verworven hebben, omdat... ze niet begrijpen hoezeer ze veranderd zijn, toen ze zich aan Hem toevertrouwden.”

3. Zie jezelf zoals je werkelijk bent 48

“Door een vast geloof kan ons gedrag vruchten afwerpen.”

4. Oud en nieuw 63

“God heeft u overgeplaatst van de duisternis in het licht; Hij heeft u veranderd van een zondaar in een heilige. U bent vernieuwd.”

5. Zo wordt u een geestelijk mens 78

“Wandelen door de Geest is ten diepste een relatie met de Geest die in ons woont. Het is niet in woorden uit te drukken.”

6. De kracht van het positief geloven 98

“Geloven dat we geestelijk kunnen groeien en volwassen kunnen worden, kost evenveel moeite als geloven dat we dat niet kunnen.”

7. Je kunt niet boven je geloof leven 110

“Je wordt gemotiveerd door wat, naar je overtuiging, succes te weegbrengt, of aanzien, voldoening, tevredenheid, geluk, plezier, zekerheid en rust.”

8. Hoe kunnen we in het geloof wandelen? 124

“Willen we geestelijk volwassen worden, dan moet ons succes, ons aanzien, de voldoening van ons werk, de mate waarin we tevreden zijn, ons geluk, plezier, onze zekerheid en rust gebaseerd zijn op de Bijbel.”

9. De strijd om onze gedachten 138

“Satan en zijn demonen laten geen gelegenheid onbenut om ons van onze geloofswandel af te brengen. Ze overstelpen ons denken met ingevingen en ideeën.”

10. Echtheid gaat hand in hand met rechtvaardigheid 156

“Als we de ernst van onze gevoelens onderschatten, zijn we een gemakkelijke prooi voor Satan.”

11. Emotionele wonden uit het verleden 173

“We moeten ons niet steeds verder terugtrekken, maar leren hoe we onze problemen uit het verleden kunnen oplossen. Anders zullen we steeds meer emotionele bagage met ons moeten meedragen.”

12. Hoe gaan we om met afwijzing? 188

“Als we niet weten hoe we op een positieve manier met gedachten en gevoelens van afwijzing moeten omgaan, kunnen ze onze geestelijke groei en volwassenheid in de weg staan.”

13. Samen groei je beter 205

“We hebben het voorrecht en de verantwoordelijkheid zowel een leraar als een leerling te zijn. We mogen anderen onderwijzen én van anderen leren wat het betekent in Christus te zijn, in de Geest te wandelen en in geloof te leven.”

Aan mijn vrouw Joanna,
die mij trouw terzijde staat en mij altijd ondersteunt.
Ze geeft mij vriendschap en liefde,
opdat ik het doel kan bereiken dat God met mijn leven heeft.
En aan mijn kinderen, Heidi en Karl,
die het als domineeskinderen niet gemakkelijk hebben gehad.
Voor mij zijn jullie nummer 1.
Ik wil jullie bedanken
dat jullie al die moeilijke jaren doorstaan hebben.
Jullie hebben niet gevraagd om een vader die predikant werd,
maar ik heb jullie nooit horen klagen.

Dankwoord

Tot voor kort was ik van plan pas een boek te schrijven als ik met pensioen ging. Ik hou van mijn werk, en ik ga graag om met de mensen die ik lesgeef en geestelijk begeleid. Ter voorbereiding op mijn eerste sabbatsjaar, als docent aan de theologische hogeschool, nam ik deel aan een conferentie voor schrijvers die gehouden werd op de Biola University. Waarschijnlijk was ik toen de enige die niet van plan was een boek te schrijven.

Tijdens de conferentie hoorde ik hoe moeilijk het is een uitgever te vinden die je manuscript wil lezen, laat staan uitgeven. De gedachte alleen al dat ik mij enkele maanden zou terugtrekken om een boek te schrijven dat misschien niet eens gelezen zou worden, benam mij de adem! Ik was er niet eens zeker van of God wilde dat ik een boek schreef.

U zult wellicht begrijpen hoe dankbaar ik ben dat een uitgever van Regal Books mij benaderde en in contact bracht met een schrijver, Ed Stewart, die mij wilde helpen bij het schrijven van dit boek. Zij zorgden ervoor dat het samenstellen van dit boek voor mij een vreugde is geworden.

Inleiding

Geef mij uw hoop

Toen ik pas predikant was, heb ik een jonge man uit mijn gemeente geestelijke begeleiding gegeven. Het was de eerste keer dat ik zoiets deed. Russ en ik besloten elke dinsdagmorgen bij elkaar te komen. We begonnen met een bijbelstudie over de liefde. We hadden allebei hooggespannen verwachtingen. Russ verlangde ernaar te groeien in het geloof en ik wilde hem graag helpen een volwassen gelovige te worden.

Een half jaar later waren we nog steeds bezig met de bijbelstudie over de liefde. We kwamen maar niet verder. Om de ene of andere reden pasten wij niet goed bij elkaar. Het leek wel of Russ niet groeide in het geloof. Hij voelde zich verslagen en ik voelde mij daar verantwoordelijk voor – maar ik wist niet wat we anders zouden kunnen doen. Onze hooggespannen verwachtingen namen geleidelijk aan af, zoals een ballon die langzaam leegloopt. Uiteindelijk kwamen we niet meer bij elkaar.

Twee jaar later, toen ik al in een andere gemeente stond, kwam Russ me opzoeken. Hij vertelde mij wat er allemaal gebeurd was in de korte tijd dat ik hem begeleidde. Een verborgen deel van zijn leven, waarvan ik niets wist, openbaarde zich. De zonde overheerste zijn leven, maar hij was niet bereid mij van zijn strijd te vertellen. Ik voelde dat hij niet vrij was, maar ik had geen idee waarom niet.

Destijds had ik weinig ervaring met mensen die gevangen waren in het net van de zonde, en ik was vastbesloten hierover meer te weten te komen. Het grootste probleem was volgens mij dat Russ niet bereid was mij het hele verhaal te vertellen. Nu weet ik echter dat er nog een andere reden was waarom de

begeleiding van Russ geen resultaat had. Ik wilde hem iets laten bereiken, zonder aandacht te schenken aan zijn situatie. Ik wilde hem leren geloven in wie hij kon worden, zonder hem te begrijpen en hem te accepteren zoals hij was. Toen begon ik in te zien dat het begeleiden van mensen die willen groeien in het geloof en die hun vrijheid in Christus zoeken, veel meer met zich meebrengt dan het geven van bijbelstudies.

Vanaf die tijd ben ik mij, als predikant en als docent aan een theologische hogeschool, gaan toeleggen op geestelijke begeleiding en christelijke hulpverlening. Ik heb talloze mensen begeleid en bijgestaan. Ook heb ik pastorale hulpverlening gedoceerd op de theologische hogeschool. Verder heb ik over dat onderwerp gesproken in kerken en op leidersconferenties. In mijn contacten met andere mensen heb ik altijd beklemtoond dat Satan niet ophoudt het denken van christenen te misleiden. Als hij je ervan kan weerhouden te begrijpen wie je bent in Christus, weet hij dat je niet de groei en vrijheid kunt ervaren waar je als kind van God recht op hebt.

Discipelschapstraining en christelijke hulpverlening overlappen elkaar. Dat boeit mij. Discipelschapstraining is op de toekomst gericht en wil geestelijke groei en geestelijke volwassenheid brengen. Christelijke hulpverlening is op het verleden gericht en probeert problemen weg te nemen en zwakke eigenschappen te versterken. Maar beide moeten uitgaan van het heden, door heel persoonlijk te zijn en te vragen: “Wie ben je? Hoe gaat het met je? Wat vind je van jezelf?” Je huidige manier van geloven is door het verleden gevormd, en dat verleden zal ook je toekomst bepalen, tenzij je ermee afrekent.

Bovendien moeten discipelschapstraining en professionele hulpverlening uitgaan van waar de Bijbel vanuit gaat: kennis van God en van wie je bent in Christus. Als we God echt zouden kennen, zouden we ons gedrag onmiddellijk drastisch veranderen. Dat gebeurde in de Bijbel. Telkens als de hemel de heerlijkheid van God openbaarde, werden degenen die er getuige van waren onmiddellijk wezenlijk veranderd. De ware kennis van God en

een goede relatie met Hem bepalen voor het grootste deel onze geestelijke gezondheid en vrijheid. Een goede theologie is onmisbaar voor een goede psychologie.

Enkele weken na één van mijn conferenties vertelde een vriend van mij het verhaal van een gelovige vrouw die de conferentie bijgewoond had. Ze leed al enkele jaren aan depressiviteit. Ze wist zich staande te houden door te steunen op haar vrienden, door drie keer per week naar een professionele hulpverlener te gaan en door verschillende soorten medicijnen te slikken.

Tijdens de conferentie drong het tot deze vrouw door dat ze overal steun had gezocht, behalve bij God. Ze was niet met haar angst naar Hem gegaan en ze was allesbehalve afhankelijk van Hem. Ze nam het programmaboekje van de conferentie mee naar huis en ging nadenken over wie zij was in Christus. Ze ging vertrouwen op Hem, dat Hij haar zou geven wat ze elke dag nodig had. Ze nam radicaal afstand van alles waaraan ze houvast had gehad (iets wat ik niet aanbeveel) en ze besloot alleen op Christus te vertrouwen, dat Hij haar van haar depressiviteit zou genezen. Ze begon vanuit het geloof te leven en haar denken te vernieuwen, overeenkomstig de aantekeningen die ze tijdens de conferentie gemaakt had. Al na één maand was ze een volledig ander mens. Geestelijke volwassenheid en geestelijke vrijheid zijn onlosmakelijk verbonden met het kennen van God.

Persoonlijke verantwoordelijkheid is ook een gemeenschappelijk kenmerk van discipelschapstraining en professionele hulpverlening. Degenen die geestelijk volwassen willen worden, doen er zeker goed aan anderen te helpen discipelen te worden. En als je anderen geestelijk bijstaat, word je zelf geholpen vrij te komen van je eigen verleden. Maar uiteindelijk is elke christen verantwoordelijk voor de mate waarin hij geestelijk volwassen is en vrij in Christus. Niemand kan jou laten groeien. Dat is je eigen beslissing en je eigen verantwoordelijkheid. Niemand kan jouw problemen oplossen. Je moet zelf het initiatief nemen en volhouden. Maar gelukkig staan we hierin niet alleen. Christus, die in ons woont, wil graag met ons meegaan op de weg.

Dit is het eerste boek van de twee boeken die ik geschreven

heb over discipelschapstraining en professionele hulpverlening. Beide zijn belangrijk voor je geestelijke ontwikkeling. Toch denk ik dat we ons oog op de toekomst gericht moeten houden, willen we groeien in het geloof. We moeten een volgeling van Christus zijn. Voordat je echt vrijgemaakt kunt worden van je verleden, moet je weten wie je bent in Christus. Daar is onze geestelijke groei tenslotte op gebaseerd.

Dit boek behandelt de principes van onze geestelijke groei. U zult ontdekken wie u bent in Christus en hoe u uit geloof kunt leven. U zult leren hoe u zich kunt laten leiden door de Heilige Geest. U hebt de vervulling met de Heilige Geest nodig om niet, zoals Russ, meegesleurd te worden door verleidende geesten.

Door dit boek zal u duidelijk worden wat voor strijd er om uw gedachten woedt. U zult leren waarom u anders moet gaan denken om geestelijk te kunnen groeien. Ook zult u leren hoe u met uw emoties moet omgaan en hoe u door geloof en vergeving vrijgemaakt kunt worden van de emotionele trauma's uit uw verleden.

In mijn volgende boek "*De Bevrijder*"¹ behandel ik onze vrijheid in Christus en de geestelijke strijd waar christenen in deze tijd mee te maken krijgen. Tot nu toe hebben we nog geen onderscheid gemaakt tussen geestelijke vrijheid en geestelijke volwassenheid. Je wordt niet van het ene op het andere moment geestelijk volwassen; dat is een proces. Maar we kunnen wel van het ene op het andere moment vrijgemaakt worden. En we kunnen niet tot volkomen geestelijke volwassenheid komen, als we nog gebonden zijn aan de wereld, ons eigen ik en de duivel.

U doet er goed aan eerst dit boek over geestelijke groei en geestelijke volwassenheid door te nemen en daarna aan de slag te gaan met "*De Bevrijder*", waarin het gaat over geestelijke strijd en geestelijke vrijheid.

De opzet van "*Overwinning over de Duisternis*" lijkt op de structuur van het Nieuwe Testament. In het eerste gedeelte van

1. Uitgeverij Gideon, Hoornaar

het boek worden de beginselen van geestelijke groei behandeld en allerlei begrippen uitgelegd. Dit fundament is nodig om de wat meer praktische hoofdstukken te kunnen begrijpen en toe te passen. Misschien bent u geneigd het eerste gedeelte over te slaan, omdat het niet zo van belang lijkt te zijn voor wat u in de praktijk meemaakt. Het is echter essentieel dat u weet in welke verhouding u tot Christus staat om in het geloof te kunnen groeien. U moet weten wat u gelooft, voordat u kunt begrijpen wat u moet doen.

Ik heb gesproken met duizenden mensen als Russ, de eerste die ik geestelijk heb begeleid. Het zijn christenen, maar ze ervaren geen geestelijke groei. Ze willen Christus dienen, maar hun geloof is te zwak; ze voelen zich verslagen en bedrogen. Hun leven brengt geen vruchten voort en ze voelen zich hopeloos. Zulke mensen doen me denken aan het volgende gedicht:

Geef mij uw hoop,
omdat ik geen hoop meer heb.
Elke dag bezwijk ik onder hopeloosheid,
moeite en verwarring drukken mij neer.
Ik weet niet wat mij nog hoop kan geven;
de toekomst zie ik somber in.
Een onrustige, moeilijke en droevige tijd
ligt voor me.

Geef mij uw hoop,
omdat ik geen hoop meer heb.
Houd mijn hand vast en neem mij in uw armen;
luister naar mijn verwarrend gepraat.
Herstel lijkt zo ver en de weg zo lang en eenzaam.

Geef mij uw hoop,
omdat ik geen hoop meer heb.
Ondersteun mij, blijf bij mij en geef mij uw liefde.
Zie de pijn en moeite die mij omringen.
Ik ben verward en door verdriet overmand.

Geef mij uw hoop;
eens zal ik vernieuwd zijn,
en dan zal ik hoop en liefde aan anderen geven.²

Herkent u uzelf in dit gedicht? Hebt u soms het gevoel dat de wereld, uw eigen ik en de duivel u zó in beslag nemen dat u zich afvraagt of uw geloof wel echt is? Bent u wel eens bang dat u nooit zult kunnen beantwoorden aan de bedoeling die God met uw leven heeft? Wilt u verder groeien in het geloof en wilt u de vrijheid ervaren die God in zijn Woord belooft?

In dit boek wil ik u vertellen over mijn hoop. Geestelijke groei heeft tijd nodig, en in die tijd zult u zorgen en problemen kennen. Misschien ervaart u die nu al, zoals vele christenen. Maar voor geestelijke groei hebt u ook kennis van Gods Woord nodig, moet u weten wie u bent in Christus en moet u de leiding van de Heilige Geest gaan ervaren in uw leven. Lees dit boek om daarover meer te leren. U zult zien dat u dan gaat groeien in het geloof!

2. Anoniem

Wie ben je?

Ik vraag altijd graag aan mensen: “Wie ben je?” Het lijkt een eenvoudige vraag waarop je een eenvoudig antwoord kunt geven, maar schijn bedriegt. Als iemand mij bijvoorbeeld zou vragen: “Wie bent u?”, zou ik kunnen antwoorden: “Neil Anderson.”

“Nee, dat is uw naam. Wie bent u?”

“O, ik ben hoogleraar aan een theologische hogeschool.”

“Nee, dat is uw beroep.”

“Ik ben een Amerikaan.”

“Daar komt u vandaan.”

“Ik ben baptist.”

“Dat is uw kerkelijke achtergrond.”

Ik zou ook kunnen zeggen dat ik een meter vijfenzeventig lang ben en iets meer weeg dan 75 kilo. Nou ja, eigenlijk weeg ik veel meer dan 75 kilo! Maar hoe ik eruit zie, is nog niet hetzelfde als wie ik ben. Als je mijn armen en benen eraf zou halen, zou ik dan nog steeds mezelf zijn? Als je mijn hart, mijn nieren of mijn lever zou transplanteren, zou ik dan nog steeds mezelf zijn? Natuurlijk! Welnu, als je doorgaat met lichaamsdelen te verwijderen, zul je uiteindelijk mijn ware ik vinden, want ergens in dit lichaam zit ik. Ik ben veel meer dan wat je aan de buitenkant ziet.

Met Paulus kunnen we zeggen dat we “van nu aan niemand naar het vlees kennen” (2 Kor. 5:16). Wij hebben de neiging alleen naar het uiterlijk te kijken (groot, klein, gedrongen, slank) of naar het beroep (loodgieter, timmerman, verpleegster, technicus, administratief medewerker). Als het over ons geloof gaat, hebben we het als christenen vaak over ons dogmatisch standpunt

(protestant, evangelisch, calvinistisch, charismatisch), onze kerkelijke gezindte (baptist, hervormd, gereformeerd, vrije groep) of onze taak binnen de kerk (onderwijzer op een zondagsschool, koorlid, diaken, koster).

Kunnen we dan stellen dat wat je doet bepalend is voor wie je bent? Of is wat je bent bepalend voor wat je doet? Dat zijn belangrijke vragen, in het bijzonder omdat ze te maken hebben met onze christelijke rijpheid. De laatste vraag lijkt mij de juiste. Ik geloof met heel mijn hart dat je hoop op groei, zinvolheid en voldoening afhangt van de kennis van jezelf, in het bijzonder kennis van je identiteit in Christus, als een kind van God. Kennis van jezelf is van het grootste belang voor de geloofsstructuur en het gedragspatroon van een christen.

ONJUISTE OPVATTINGEN BIJ HET ZOEKEN NAAR JE IDENTITEIT

Enkele jaren geleden kwam een meisje van zeventien jaar naar mij toe om met me te praten. Ze had een heel eind moeten rijden. Ik heb nog nooit een meisje gezien dat zoveel mee leek te hebben. Ze was heel knap en had een zeer goed figuur. Op haar kleding was niets aan te merken. Ze had een jaar minder nodig gehad om haar school af te ronden. Toch was het gemiddelde van haar eindcijfers een acht en een half. Ze was een getalenteerd musicus en had een beurs ontvangen voor een christelijke universiteit, waarbij alle onkosten vergoed zouden worden. Bovendien reed ze in een gloednieuwe sportwagen, die ze van haar ouders had gekregen toen ze geslaagd was. Ik stond er versteld van dat iemand zoveel kon hebben.

Nadat we een half uur met elkaar gepraat hadden, drong het tot me door dat het uiterlijk van dit meisje niet in overeenstemming was met het innerlijk waarvan ik zo nu en dan een glimp opving. “Mary,” zei ik uiteindelijk, “heb je jezelf wel eens in slaap gehuild, omdat je het gevoel had dat je tekortschoot en je liever iemand anders zou zijn?”

Ze begon te huilen. “Hoe weet u dat?”

“Om je de waarheid te zeggen, Mary,” antwoordde ik, “heb ik geleerd dat mensen die het allemaal voor elkaar lijken te hebben, het van binnen vaak helemaal niet voor elkaar hebben.”

Vaak is onze buitenkant een masker, dat moet verbergen wie we werkelijk zijn en dat onze verborgen gebreken moet verhullen. Als we er aantrekkelijk uitzien, succes hebben in ons werk of een bepaalde status genieten, denken we dat we van binnen onze zaakjes ook wel voor elkaar hebben. Maar dat is niet waar. Onze uiterlijke verschijning, ons succes en onze reputatie weer spiegelen niet noodzakelijkerwijs innerlijke vrede en rijpheid, en brengen die evenmin voort.

In zijn boek “The Sensation of Being Somebody”³ stelt Maurice Wagner dit ontrechte geloof aan de kaak. Volgens hem stellen wij een mooi uiterlijk, en de bewondering die daarmee samenhangt, gelijk aan een volwaardig mens zijn. Ook prestaties, maatschappelijk succes, een bepaalde status en de erkenning die je daarvoor krijgt, zouden nodig zijn om een volwaardig mens te worden. Hierin vergissen wij ons. Deze opvatting is onjuist, net zo min als twee plus twee zes is. Wagner zegt:

“Hoe we ook proberen onszelf waar te maken door ons uiterlijk, onze prestaties of onze sociale status, we zullen nooit tevreden zijn. Als we denken het toppunt van onze identiteit bereikt te hebben, dan worden we weer naar beneden gedrukt door vijandige afwijzing of kritiek, zelfbeschouwing of schuldgevoel, angst of bezorgdheid. We kunnen niets doen om te bereiken dat één of meer mensen ons onvoorwaardelijk en uit vrije wil liefhebben.”

Als genoemde opvatting juist zou zijn, dan zou koning Salomo er zeker profijt van gehad moeten hebben. Hij was koning van Israël tijdens de mooiste jaren die het land ooit gekend heeft. Hij was machtig, bekleedde een bepaalde positie, was rijk, had vele bezittingen en vele vrouwen. Als een zinvol leven het resul-

3. Maurice Wagner, *The Sensation of Being Somebody* (Grand Rapids, MI, Zonder-van Publishing House, 1975).

taat is van je uiterlijk, de bewondering die je krijgt, je prestaties, succes, status of erkenning, dan móet Salomo een man geweest zijn die zijn zaken helemaal voor elkaar had.

God gaf Salomo echter ook wijsheid om zijn prestaties in het juiste licht te zien. Hoe reageerde hij op dat alles? “Ijdelheid der ijdelheden! Alles is ijdelheid” (Pr. 1:2)!

Prediker beschrijft hoe nutteloos het is uiterlijk succes na te streven. Neem de raad van de wijze koning ter harte: je persoonlijke volkomenheid hangt niet af van de status die je kunt verwerven. Miljoenen mensen komen steeds hoger op de maatschappelijke ladder. Als ze de top bereikt hebben, ontdekken ze dat ze al die tijd valse hoop hebben gekoesterd!

We hebben ook de neiging de negatieve kant van de valse succesformule voor waar aan te nemen. We denken dat iemand die niets heeft ook niet gelukkig kan worden. Enkele jaren geleden legde ik het volgende voor aan een leerling van een middelbare school: “Stel je voor dat er een meisje op school rondloopt met een uitgezakt figuur, vet haar, dat vaak struikelt en stottert. Ze is lelijk en moet haar uiterste best doen een zes te halen. Denk je dat ze gelukkig kan worden?”

Hij dacht even over de vraag na, en antwoordde toen: “Waarschijnlijk niet.”

In dit aardse koninkrijk, waarin mensen alleen aandacht schenken aan uiterlijke zaken, heeft hij gelijk. Geluk is gelijk aan een mooi uiterlijk, contacten met belangrijke mensen, de juiste baan en een hoog saldo op je bankrekening. Een leven zonder deze “zegeningen” staat gelijk aan uitzichtloosheid.

*Als het om identiteit gaat
is dit het enige wat we in Gods Koninkrijk
aan elkaar gelijk mogen stellen:
jij plus Christus = heelijkheid en zinvolheid.*

Hoe zit het met het leven in Gods Koninkrijk? De bovenstaande vergelijkingen gelden niet. Iedereen heeft dezelfde kans op een zinvol leven. Waarom? Omdat een gave persoonlijkheid

en een zinvol leven niet het resultaat zijn van wat je wel of niet hebt, van wat je wel of niet hebt gedaan. Je bent al een volwaardig mens en je bezit al het meest zinvolle leven, omdat je bent wie je bent: een kind van God. Als het om identiteit gaat, is dit het enige wat we in Gods Koninkrijk aan elkaar gelijk mogen stellen: jij plus Christus = heelheid en zinvolheid.

“Als onze identiteit in Christus het sleutelwoord is tot volwaardigheid,” zult u zich afvragen: “Waarom hebben zoveel christenen dan problemen met hun gevoel van eigenwaarde, hun geestelijke groei en volwassenheid?” Omdat we door de duivel bedrogen zijn. Het beeld van onze ware identiteit in Christus is verwrongen door de grote bedrieger zelf.

Een paar jaar geleden drong de omvang van dit bedrog tot me door, toen ik een christelijk meisje geestelijk begeleidde. Ze was het slachtoffer van onderdrukking door de duivel. Ik vroeg haar: “Wie ben je?”

“Ik ben slecht,” antwoordde ze.

“Je bent niet slecht. Hoe kan een kind van God slecht zijn? Vind je jezelf slecht?” Ze knikte.

Ze mocht dan enkele slechte dingen gedaan hebben, toch was ze niet slecht. Ze baseerde haar identiteit op de verkeerde opvatting. Ze liet het beeld van haar eigen identiteit beïnvloeden door de aanmerkingen die de satan op haar gedrag maakte. In plaats daarvan had ze, als een kind van God in Christus, haar gedrag moeten laten beïnvloeden door haar identiteit.

Jammer genoeg zitten vele christenen gevangen in dit web. We schieten tekort; dus zien we onszelf als mislukkelingen. Dit leidt alleen maar tot nog meer falen. We zondigen; dus zien we onszelf als zondaren. Dit leidt alleen maar tot nog meer zonden. We zijn door de loze redeneringen van de duivel meegezogen. Hij heeft ons misleid en laten geloven dat wat we *zijn* wordt bepaald door wat we *doen*. En door het onterechte geloof in die vergelijking zitten we in een vicieuze cirkel van hopeloosheid en mislukking.